

เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล
ของกลุ่มวัยทำงาน เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร
The Factors Influencing Personal Financial Planning
of working age group, Huai Khwang District, Bangkok

จิรารัตน์ ลาตดอนเหนือ สาขาวิชาการจัดการการเงินและการธนาคาร
หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต โครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ประเทศไทย
ผู้รับผิดชอบบทความ

Jirarat Laddonnue, Major in Finance and Banking Management, Master of Business Administration
Program Master of Business Administration Program Ramkhamhaeng University, Thailand
Corresponding author

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Research Questions/Problem) 1.) เพื่อศึกษาถึงการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มคนวัยทำงาน เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร 2.) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มวัยทำงาน เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร 3.) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิพลกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มวัยทำงาน เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างประชาชนกลุ่มวัยทำงาน เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร ตั้งแต่อายุ 22 ปีขึ้นไป จำนวน 400 ตัวอย่าง เครื่องมือรวบรวมข้อมูลคือ การใช้แบบสอบถาม วิธีการทดสอบทางสถิติ ใช้ร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าเฉลี่ย และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ Chi-Square ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชายจำนวน 145 คนและเพศหญิงจำนวน 255คน ซึ่งส่วนใหญ่มีอายุ 34- 40 ปีขึ้นไป สถานภาพโสด การศึกษาระดับปริญญาตรี รายได้เฉลี่ยต่อเดือน เท่ากับ 15,001 – 20,000 บาท แหล่งที่มาของรายได้คือเงินเดือน

ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินของกลุ่มวัยทำงาน เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานครพบว่าสถานภาพที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ในด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงิน ระดับการศึกษา มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ในด้านช่องทางการวางแผนทางการเงิน และประการสุดท้ายปัจจัยด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ในด้านช่องทางการวางแผนทางการเงิน วัตถุประสงค์ กรอบระยะเวลารูปแบบการวางแผนทางการเงิน รวมทั้งบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงิน ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มวัยทำงาน เขตห้วย

ชวาง กรุงเทพมหานครพบว่าปัจจัยด้านความรู้การวางแผนการเงิน มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างในด้านช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงิน ปัจจัยด้านภาวะเศรษฐกิจ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ในด้านวัตถุประสงค์การวางแผนทางการเงิน และรูปแบบการวางแผนทางการเงิน ปัจจัยอื่นๆ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ในด้านวัตถุประสงค์การวางแผนทางการเงิน และรูปแบบการวางแผนทางการเงิน

Abstract

Objectives of the research (Research Questions/Problem) 1.) To study personal financial planning of working age group, Huai Khwang District, Bangkok 2.) To study the relationship between personal factors and personal financial planning of the age group. Work in Huai Khwang District, Bangkok 3.) to study the relationship between influencing factors with personal financial planning of working age group, Huai Khwang District, Bangkok The sample group used in this research The researcher identified 400 samples of people of working age group, Huai Khwang District, Bangkok, aged 22 years and over. The data collection tool is questionnaire use Statistical testing methods used percentage, standard deviation, mean and data were analyzed by Chi-Square statistic. The sample consisted of 145 males and 255 females, most of whom were aged 34-40 years old, single status, bachelor's degree. Average monthly income is 15,001 – 20,000 baht. The source of income is salary.

Personal factors influencing the financial planning of working age group, Huai Khwang District, Bangkok found that the status Influence on the personal financial planning of the sample In terms of people who have influence on financial planning education level Influence on the personal financial planning of the sample in terms of financial planning channels and lastly, the average monthly income factor Influence on the personal financial planning of the sample.

In terms of financial planning channels, objectives, time frames, financial planning forms including people who influence financial planning Factors influencing personal financial planning among working age groups in Huai Khwang District, Bangkok found that factors in financial planning knowledge Influence on personal financial planning of the sample group in terms of financial planning channels economic factors Influence on the personal financial planning of the sample in terms of financial planning objectives and financial planning patterns. Other factors influenced the personal financial planning of the sample group. in terms of financial planning objectives and financial planning styles.

บทนำ

การดำเนินชีวิตของคนเราในปัจจุบันส่วนใหญ่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการทำงาน รายได้ และค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน ดังนั้นจึงเกิดปัญหาตามมาว่า ทุกคนควรจะทำอย่างไรเพื่อให้มีเงินสำรองเก็บไว้สำหรับอนาคตหรือสามารถจับจ่ายใช้สอยอย่างไม่ขาดแคลน มีชีวิตที่สุขสบายในวัยเกษียณมีเงินใช้ยามฉุกเฉินและมีเงินออมสำหรับทุนการศึกษาของบุตรหลาน ซึ่งไม่เพียงแต่จะต้องมีวินัยในการออมเท่านั้น แต่ยังต้องมีแผนการลงทุนที่ดีและมีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะทำให้สามารถเผชิญกับปัญหาต่างๆ ได้เช่น ภาษีเงินเพื่อ และค่าใช้จ่ายเพื่อสนองความต้องการของบุคคลเอง ซึ่งเป็นต้นเหตุที่ทำให้ทรัพย์สินที่มีไม่สามารถเพิ่มพูนขึ้นได้ นอกจากนั้นคนส่วนใหญ่ก็มักจะมั่นใจมากเกินไปในฐานะและความมั่งคั่งที่ตนเองมีอยู่ทำให้ไม่สนใจที่จะวางแผนทางการเงินโดยไม่คิดว่าการวางแผนทางการเงินจะช่วยให้รวยขึ้น ดังนั้นเมื่อคิดว่าตนเองรวยอยู่แล้วก็ไม่จำเป็นที่จะต้องทำการวางแผนทางการเงินทำให้เกิดความประมาทไม่ระมัดระวังและอาจนำมาซึ่งความเสียหายที่จะส่งผลกระทบต่อฐานะทางการเงินทำให้ความมั่งคั่งลดลง และอีกหลายคนก็มองว่าเรื่องการวางแผนทางการเงินเป็นเรื่องที่ยุ่งยากไม่อยากจะทำถึงและทำตาม แต่ถ้ายังไม่คิดถึงอนาคตก็จะยิ่งยุ่งยากเมื่อเจออุปสรรคที่ตั้งตัวไม่ทัน การวางแผนจึงเป็นเหมือนแผนที่ จะช่วยนำทางให้บุคคลไปสู่จุดหมายได้ ดังนั้นถ้ายังวางแผนเร็วเท่าไรก็จะทำให้ถึงจุดหมายได้เร็วขึ้นเท่านั้น การวางแผนทางการเงินเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับทุกคน และจะยิ่งมีความจำเป็นมากขึ้นในอนาคตข้างหน้าเนื่องจากชีวิตมีความไม่แน่นอนมากขึ้น ทั้งความไม่แน่นอนของชีวิตทางเศรษฐกิจไม่ว่าจะเป็นเรื่องของราคาน้ำมัน ทองที่มีราคาสูงขึ้น และยังมียุ่โรคระบาดโควิด 19 ซึ่งทำให้ต้องมีการปรับเปลี่ยนการใช้ชีวิตมากขึ้น และโรคระบาดนี้ยังส่งผลให้ราคาอาหารและสิ่งจำเป็นต่างๆ ต่อการดำรงชีพมีราคาแพงขึ้น เงินเพื่อเพิ่มสูงขึ้น ในขณะที่อัตราดอกเบี้ยเงินฝากกลับลดต่ำลง รวมไปถึงความไม่แน่นอนของชีวิตทางสังคมที่คนมีระดับการศึกษาสูงขึ้นใช้ระยะเวลาในการเรียนมากขึ้น ทำให้มีระยะเวลาการทำงานเก็บเงินลดลงในขณะที่คนส่วนใหญ่หันมาดูแลสุขภาพมากขึ้นและวิทยาการแพทย์ที่ก้าวหน้าขึ้น ทำให้คนเรามีอายุยืนขึ้นส่งผลให้ระยะเวลาการใช้เงินนานขึ้นจากปัจจัยความไม่แน่นอนดังกล่าว ทำให้ทุกคนต้องหันมาให้ความสำคัญกับการวางแผนทางการเงินมากขึ้น

ดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น จะเห็นได้ว่าการวางแผนทางการเงินนั้นจึงเป็นเรื่องหนึ่งที่ไม่ควรมองข้าม นั่นจึงเป็นเหตุให้ผู้วิจัยตั้งใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มวัยทำงาน เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร เพื่อจะเป็นประโยชน์ต่อการกำหนดแนวทาง ในการบริหารจัดการทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มคนวัยทำงาน เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Questions/Problem)

การศึกษาถึงปัจจัยในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มคนวัยทำงาน เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาถึงการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มคนวัยทำงาน เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มวัยทำงาน

เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิพล กับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มวัยทำงาน

เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และ แหล่งที่มาของรายได้ของกลุ่มคนวัยทำงาน เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร มีผลต่อการวางแผนทางการเงิน

2. ปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนทางการเงิน ภาวะทางเศรษฐกิจ และปัจจัยอื่นๆ ที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มคนวัยทำงาน เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

ขอบเขตการวิจัย (Scope of the Research)

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาสำรวจตามขอบเขตการวิจัยดังนี้

1. **ขอบเขตด้านเนื้อหา:** การศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้มุ่งทำการศึกษาถึง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มวัยทำงาน เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร”

2. **ขอบเขตด้านพื้นที่ :** กลุ่มวัยทำงาน เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

3 ขอบเขตด้านประชากร

3.1 **ประชากรที่ใช้ในการวิจัย:** ประชากร หมายถึง หมายถึง ประชาชนที่อาศัยและทำงานอยู่ เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

3.2 **กลุ่มตัวอย่าง** หมายถึง ประชาชนที่ประชาชนที่ทำงานอยู่ เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน โดยใช้สูตรของ Taro Yamane (อ้างถึงใน มนต์ชัย เทียนทอง. 2549)

3.3 **ขอบเขตด้านระยะเวลา** ผู้วิจัยทำการศึกษาคือระยะเวลา 4 เดือน ตั้งแต่ เดือน กรกฎาคม 2564 ถึง พฤศจิกายน 2564

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อทราบถึงปัจจัยในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มคนวัยทำงานเขตห้วยขวางกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อให้ประชาชนมองเห็นแนวทางการวางแผนทางการเงินเพื่อรองรับสถานการณ์ที่ไม่คาดคิด เช่น เกิดโรคระบาด อุบัติเหตุ และเหตุการณ์และสถานการณ์อื่นๆที่เหนือความคาดหมาย
3. เพื่อให้เห็นความสำคัญของการวางแผนทางการเงินมากขึ้น

ทฤษฎี แนวความคิด

แนวคิดเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

พูนทรัพย์ รามัญ (2526) กล่าวว่า แนวคิดด้านการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเกิดขึ้น จากรายได้ที่บุคคลได้มา ถูกนำไปวางแผนเพื่อการใช้จ่ายในสิ่งที่จำเป็นต่อการดำรงชีพ ได้แก่ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค นอกจากนั้นเป็นการจ่ายเพื่อความสะดวกสบายซึ่งมัก ขึ้นอยู่กับความจำเป็นและความพึงพอใจเป็นสิ่งสำคัญ

สุขใจ นำบุตร(2545) กล่าวไว้ว่า การบริหารการเงินบุคคล มีองค์ประกอบและความสัมพันธ์ เกี่ยวข้องกับหลายสิ่งเป็นต้นว่า อาชีพ (Career Choice) รายได้ (Income) และวิถีการดำเนินชีวิตของบุคคล (Life Style) ฯลฯ

โดยการเลือกอาชีพ(Career Choice) รายได้ (Income) ถือเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดวิถี การดำเนินชีวิตของบุคคล(Life Style) ผู้ที่มีอาชีพดีมีรายได้สูงก็ย่อมจะมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีหรูหรา และสะดวกสบายได้มากกว่าผู้มีรายได้

น้อย และเช่นเดียวกันเขาก็ยอมที่จะสามารถกำหนดเป้าหมายทางการเงิน(Financial Goals) ของตนให้สูงกว่าได้ด้วย แต่ทุกคนไม่ว่าจะมีระดับรายได้และความเป็นอยู่อย่างไรก็ตามก็ควรจะมีการกำหนด เป้าหมายทางการเงิน(Financial Goals) ของตนไว้ ซึ่งการตั้งเป้าหมายนี้ให้กำหนดในระดับที่ เหมาะสมและคิดว่าตนเองสามารถทำได้ และจะบรรลุผลสำเร็จตามที่วางไว้ การกำหนดเป้าหมายทางการเงินนั้นควรมีการกำหนดทั้งเป้าหมายระยะสั้นและระยะยาว

กล่าวคือถ้าหวังจะให้ตนเองและครอบครัวมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีก็ควรจะต้องมีการกำหนด เป้าหมายทางการเงินในระยะสั้น (Short – Term Financial Planning) ไว้ แต่ถ้ามุ่งหวังจะให้ ครอบครัวมีรากฐานที่มั่นคงและตนเองมีความสุขสบายในบั้นปลายของชีวิตก็ต้องเตรียมการวางแผนการเงินระยะยาว(Long – Term Financial Planning) ไว้ ในการวางแผนทางการเงินที่ดี นั้น ผู้วางแผนควรมีความเข้าใจทางด้านเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งรู้จักนำเครื่องมือต่างๆในการบริหารการเงิน(Financial Management Tools) มาใช้ให้เป็นประโยชน์ เพื่อให้การวางแผนดังกล่าว ถูกต้องสมเหตุสมผลและมีทางเป็นไปได้มากยิ่งขึ้น นอกจากนี้สุขใจน้ำพุต(2545) ได้กล่าวถึงข้อคิดด้านการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลไว้ว่า

- 1.เวลาเป็นสิ่งที่มีความค่าในการวางแผนการเงินและการบริหารเงินควรใช้เวลาให้น้อยที่สุด
- 2.การจัดการวางแผนการเงินควรมีการยืดหยุ่นได้
- 3.ควรมีการปรับปรุงแผนงานระยะยาว และควรมีการตรวจสอบอยู่เสมอเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จ
- 4.การซื้อสินค้าราคาแพงแล้วได้คุณภาพดีจะทำให้เสียค่าใช้จ่ายในระยะยาวต่ำกว่าซื้อของ ราคาถูกแต่ได้สินค้าคุณภาพต่ำ
- 5.ควรหลีกเลี่ยงการเป็นหนี้โดยไม่จำเป็นเพราะการเป็นหนี้จะทำให้เสียค่าใช้จ่ายและอัตราดอกเบี้ยแท้จริงค่อนข้างสูง
6. พยายามเสียค่าใช้จ่ายให้น้อยที่สุดแต่ให้ได้ประโยชน์มากที่สุด
- 7.พยายามวางแผนการเงินและบริหารเงินที่มีอยู่ให้ได้ประโยชน์สูงที่สุด
- 8.ควรพัฒนาปรับปรุงงานอดิเรกที่ทำอยู่ให้มีผลประโยชน์เกิดขึ้น อันเป็นการใช้เวลาว่างได้อย่างมีคุณค่า
- 9.ใช้ประสบการณ์และความรู้ที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์เพิ่มพูน
- 10.อย่าลืมนวาระระยะเวลาเป็นสิ่งสำคัญควรวางแผนการใช้เงินต่างๆ ให้สอดคล้องกับเรื่องของเวลาเสมอ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ภณิดา สุนทรไชย,รทวรรณ อภิโชติชนกุล และกอบชัย นิกรพิทยา(2560) การวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงครั้งนี้ได้กำหนดเป็นวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative method) โดยสุ่มตัวอย่างจากประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 400 คน เพื่อศึกษาข้อมูลทั่วไปและพฤติกรรมการวางแผนการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง โดยรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามทั้งหมด เพื่อทำการวิเคราะห์ทางสถิติด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปในการคำนวณและแปลความหมาย

จากผลการวิจัยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม สามารถ นำประเด็นที่สำคัญมาอภิปรายผลดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 ระดับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในเขตอำเภอเมืองมหาสารคามอยู่ในระดับปานกลางผลการวิจัยไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยพบว่า ประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคามมีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในภาพรวมอยู่ในระดับมากซึ่งสอดคล้องกับ (วรภพ ช่อนทรัพย์อนันต์. 2554) ได้ทำวิจัยการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่คณะเศรษฐศาสตร์ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ให้ความสำคัญกับการวางแผนการออมและการลงทุนมากที่สุด อีกทั้งจากสภาพเศรษฐกิจที่ตกต่ำในปัจจุบัน ทำให้ประชาชนสนใจเรื่องการวางแผนการเงินมากขึ้น ซึ่งสามารถศึกษาหาความรู้ได้อย่างกว้างขวางและง่ายตายจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่ทันสมัย

สมมติฐานข้อที่ 2 ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคามผลการวิจัยไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยพบว่า ปัจจัยทางเศรษฐกิจ (ตัวแปรพยากรณ์) มีเพียงจำนวน 2 ตัวแปร ได้แก่ รายได้-ค่าใช้จ่าย (x1) และ อัตราดอกเบี้ย (x3) เป็นตัวแปรที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง (y) ส่วนตัวแปรพยากรณ์ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จำนวน 1 ตัวแปร ได้แก่ ภาวะเงินเฟ้อ (x2) จึงเป็นตัวแปรที่ไม่สามารถพยากรณ์การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง (y) ของประชาชนในอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม โดยสามารถเขียนเป็นสมการในรูปคะแนน มาตราฐาน คือ $Zy = 0.421Z1 + 0.365Z3$ ซึ่งสอดคล้องกับ แสงเดือน พรรัตน์. (2554) กล่าวว่าอัตราดอกเบี้ยจะถูกกำหนดจากความต้องการเงินทุน (Demand) และปริมาณของเงินทุน(Supply) นั่นคือ หากประชาชนมีการออมหรือการลงทุนเพิ่มขึ้น ปริมาณเงินจะเพิ่มสูงขึ้นซึ่งจะส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยลดลง แต่หากประชาชนธุรกิจ หรือรัฐบาลต้องการเงินไปลงทุนเพิ่มขึ้นความต้องการเงินจะสูงขึ้นซึ่งจะส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยสูงขึ้น นอกจากนี้การวางแผนการเงินส่วนบุคคลต้องพิจารณาอัตราดอกเบี้ย ในเรื่องของการวางแผนการออมและลงทุน ประกอบกับสภาพเศรษฐกิจตกต่ำในปัจจุบัน จึงทำให้ประชาชนได้ตระหนักการวางแผนรายได้-ค่าใช้จ่าย รวมทั้งการวางแผนการออมเพื่อการลงทุนมากขึ้น ซึ่งอัตราดอกเบี้ยถือเป็นปัจจัยหลักของการลงทุน สำหรับปัจจัยด้านเงินเฟ้อที่ไม่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงนั้นอาจเป็นเพราะประชาชนส่วนมากยังไม่เข้าใจความหมายของเงินเฟ้อและผลกระทบทางเศรษฐกิจจากภาวะเงินเฟ้อ ดังนั้นการสื่อสารเศรษฐกิจควรเน้นความเข้าใจเกี่ยวกับภาวะเงินเฟ้อให้ประชาชนได้รับความรู้มากขึ้น และนอกจากนี้อาจเป็นที่ข้อคำถามการวิจัยไม่สามารถสื่อความหมายเกี่ยวกับภาวะเงินเฟ้อให้ชัดเจนต่อผู้ตอบแบบสอบถาม หากมีการวิจัยต่อไปจะต้องสังเคราะห์ข้อคำถามเกี่ยวกับเงินเฟ้อให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

สุวัฒนา พวงสุวรรณ,อรอนงค์ นวลเศรษฐ์ ,อรอุมา ร่มเย็น ,จตุพร อภิโชติภูตินันท์ (2562) จากการวิจัย เรื่อง การบริหารจัดการการเงินเพื่อความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช มีผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการเงินเพื่อความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช มีประเด็นที่สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้ จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง สถานภาพสมรส การศึกษาระดับประถมศึกษา ไม่มีบุตรในการดูแล มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวตั้งแต่ 4 คนขึ้นไป อาชีพส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างจากการปฏิบัติการในการบริหารจัดการการเงิน พบว่า ผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราชมีการบริหารจัดการการเงินด้านหนี้สินสูงที่สุด ($\bar{x} = 3.69$) ประเด็นที่ผู้สูงอายุให้ความสำคัญมากที่สุดในการบริหารจัดการการเงินด้านหนี้สินคือประเด็นมีความระมัดระวังใน

การที่จะไม่สร้างภาระหนี้สินที่เกินความจำเป็น ($\bar{x}=4.25$) เนื่องจากผู้สูงอายุที่เป็นกลุ่มตัวอย่างอายุที่มากที่สุดคือ 60-69 ปี ซึ่งเป็นวัยที่ไม่มีงานประจำทำเป็นหลักแหล่งรายได้ส่วนมากมาจากการประกอบอาชีพรับจ้าง ซึ่งบางเดือนก็มีการจ้างงานมาก บางเดือนรายได้จากการจ้างงานก็ไม่มากนักจึงให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการการเงินด้านหนี้สินมากที่สุด อาจจะมาจากการเหตุผลที่ว่าถ้าไม่มีการบริหารจัดการการเงินด้านหนี้สินแล้ว เมื่อมีภาระหนี้สินเกิดขึ้นก็จะส่งผลกระทบต่อทั้งทางด้านจิตใจ และร่างกาย เกิดความวิตกกังวล เกิดความเครียด ในการที่ไปสร้างภาระหนี้สินมา โดยรายได้ที่ได้มาในแต่ละเดือนก็ไม่แน่นอน ยิ่งถ้าเป็นหนี้ในระบบที่ไม่ได้ผ่านสถาบันการเงินจะเป็นหนี้ที่ไม่ถูกกฎหมายการยืมที่เป็นมาตรฐาน เจ้าหนี้นอกระบบจะเป็นผู้ที่กำหนดกฎเกณฑ์ กติกาต่าง ๆ เงื่อนไขต่าง ๆ ขึ้นมา ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของอัตราดอกเบี้ยที่สูงเกินความเป็นจริง ส่วนการบริหารจัดการการเงินด้านหนี้สิน ประเด็นที่น้อยที่สุดคือ การกั๊ยืมเงินเพื่อลงทุนในสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดรายได้ เช่น บ้าน คอนโดมีเนียม อาคารพาณิชย์ เพื่อให้มีรายได้จากการลงทุนให้เข้าการปฏิบัติการ การบริหารจัดการการเงินเพื่อความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านที่มีการบริหารจัดการทางการเงินที่น้อยที่สุด คือด้านการลงทุน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.11$) อันเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้สูงอายุมีอายุมากกว่า 60 ปี และเป็นผู้สูงอายุที่รายได้โดยส่วนใหญ่มาจากอาชีพรับจ้าง เงินทุนยังมีไม่มากเพียงพอที่จะสามารถนำเงินตรงส่วนนี้ไปลงทุนเพื่อก่อให้เกิดรายได้ในรูปแบบของผลตอบแทนต่างๆ ได้ และผู้สูงอายุโดยส่วนใหญ่ไม่ได้มีการศึกษา ติดตามข่าวสารเกี่ยวกับการลงทุนรูปแบบในการลงทุน รูปแบบผลตอบแทนและความเสี่ยงที่เกิดขึ้น ซึ่งจากผลการวิจัยในส่วนที่ผู้วิจัยมองว่าสถาบันการเงินอาจจะต้องมีการแนะนำและให้ความรู้เกี่ยวกับการลงทุนสำหรับผู้สูงอายุ หรือแนะนำผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่เหมาะสมจากความคิดเห็นเรื่องความเข้มแข็งทางการเงินของผู้สูงอายุในจังหวัดนครศรีธรรมราช ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.40$) ประเด็นที่สูงที่สุดคือประเด็นการใช้จ่ายฟุ่มเฟือยที่ลดลง อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.09$) ซึ่งผลจากการที่ผู้สูงอายุมีการลดค่าใช้จ่ายฟุ่มเฟือยลง อาจเป็นจุดแข็งที่สำคัญในการที่จะบริหารจัดการการเงินให้ผู้สูงอายุมีความเข้มแข็งทางการเงิน เพราะเมื่อค่าใช้จ่ายลดลง อาจจะมีเงินเพียงพอสำหรับการออม และการลงทุน สามารถต่อยอดเงินทุนให้มีผลตอบแทนเกิดขึ้น และจากผลการวิจัยยังสังเกตได้ว่ามีการเพิ่มขึ้นของรายได้อย่างน้อย 15% ต่อปี ส่งผลต่อความมั่นคงและมั่งคั่ง นำไปสู่ความเข้มแข็งและอิสรภาพทางการเงินที่ทุกคนต้องการ

กรอบแนวความคิดในการวิจัย

ภาพที่4: กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรต้น หรือ ตัวแปรอิสระ

(Independent Variables)

ตัวแปรตาม

(Dependent Variables)

ปัจจัยส่วนบุคคล

1. เพศ
2. อายุ
3. สถานที่ทำงาน
4. ระดับการศึกษา
5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน
6. แหล่งที่มาของรายได้



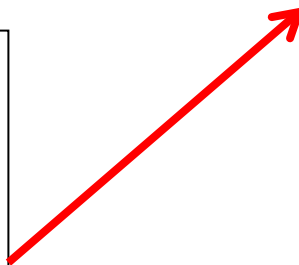
การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของ กลุ่มวัยทำงานเขตห้วยขวาง

กรุงเทพมหานคร

1. ช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล
2. วัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล
3. กรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล
4. รูปแบบการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล
5. บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

ปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มคนวัยทำงาน เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

1. ความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล
2. ภาวะเศรษฐกิจ
3. ปัจจัยอื่นๆ



วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยต้องการศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มวัยทำงาน เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร โดยการใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามรายละเอียดวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. การกำหนดกลุ่มประชากร และการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล (เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย)
3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล (การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย)
4. การจัดทำข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล (การเก็บรวบรวมข้อมูล)
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล (การวิเคราะห์ข้อมูล)

1. การกำหนดกลุ่มประชากร และการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง ประชาชนที่ทำงานอยู่ เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร ซึ่งมีอายุ

ในช่วงวัยทำงาน จำนวน 400 คน โดยใช้สูตรของ Taro Yamane (อ้างถึงใน มนต์ชัย เทียนทอง. 2549) และกำหนดระดับค่าความเชื่อมั่นในการเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ 95 % จากการคำนวณดังกล่าว ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 385 คน ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความครบถ้วนสมบูรณ์ของข้อมูลผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้เป็น 400 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยทำการออกแบบสอบถาม (Questionnaire) เกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลขึ้นโดยใช้แนวทางการจัดทำแบบสอบถาม จากการรวบรวมข้อมูล และทฤษฎีต่างๆที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนี้ ซึ่งแบบสอบถามจะแบ่งรายละเอียดของคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์ออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และแหล่งที่มาของรายได้ โดยลักษณะคำถามที่ใช้จะเป็นคำถามปลายปิด (Closed-ended Questions) ซึ่งเป็นคำถามที่มีคำตอบให้เลือก 2 ทาง (Dichotomous Questions) จำนวน 1 ข้อและคำถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple Choice Questions) จำนวน 5 ข้อ รวมทั้งหมด 6 ข้อ โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลดังนี้

ข้อที่ 1 เพศ - ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

ข้อที่ 2 อายุ - ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale)

ข้อที่ 3 สถานภาพ - ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

ข้อที่ 4 ระดับการศึกษา - ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

ข้อที่ 5 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน - ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale)

ข้อที่ 6 แหล่งที่มาของรายได้ - ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

ส่วนที่ 2 ปัจจัยในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มวัยทำงานเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับการวัดความคิดเห็นของประชาชนต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล แบ่งออกเป็น 3 ด้านคือ ด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ด้านภาวะเศรษฐกิจที่มีผลต่อ

การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล และปัจจัยอื่น ๆ ที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงิน ซึ่งลักษณะคำถามที่ใช้จะเป็นคำถามปลายปิด (Closed-ended Questions) แบบลิเคิร์ต (Likert Scale) โดยจะใช้การวัดข้อมูลประเภทมาตราวัดอันดับหรือช่วง (Interval) มีจำนวนทั้งหมด 10 ข้อ และมีการกำหนดเกณฑ์ที่ใช้ไว้ 5 ระดับ

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มวัยทำงาน เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร แบบสอบถามที่เกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลโดยลักษณะคำถามที่ใช้จะเป็นคำถามปลายปิด (Closed-ended Questions) ซึ่งเป็นคำถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple Choice Questions) จำนวน 5 ข้อ โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลดังนี้

ข้อที่ 1 ช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล

- ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

ข้อที่ 2 วัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

- ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

ข้อที่ 3 กรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

- ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

ข้อที่ 4 รูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

- ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

ข้อที่ 5 บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

- ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล (การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย)

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยนี้ โดยมาจากแหล่งข้อมูล 2 ประเภท คือ

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาจากประชาชนกลุ่มวัยทำงาน เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานครตั้งแต่อายุ 22 ปีขึ้นไป โดยการแจกแบบสอบถามผ่าน Google Form เกี่ยวกับปัจจัยในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มวัยทำงาน เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร จำนวน 400 ตัวอย่าง จากนั้นทำการตรวจสอบความถูกต้อง และความครบถ้วนสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับแล้วนำไปประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาจากหนังสือ วารสาร ตาราวิชาการ บทความงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และแหล่งข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตที่มีความเกี่ยวข้อง เพื่อนำมาใช้ในการกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย และใช้อ้างอิงในการเขียนรายงานผลการวิจัย

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้เลือกใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่จะใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถาม ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มวัยทำงาน เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานครโดยมีขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลจากตารางเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. สร้างแบบสอบถาม โดยอาศัยกรอบแนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัยที่เกี่ยวข้อง และขอคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อความถูกต้องและความสมบูรณ์ของแบบสอบถามให้อยู่ภายใต้กรอบแนวคิดของงานวิจัยที่กำหนดไว้

3. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบและแก้ไขไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 คน แล้วนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์ เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability of Test) โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์ อัลฟาของครอนบัค (Cronbach's Alpha Coefficient) เพื่อทดสอบความน่าเชื่อถือของแบบสอบถาม ค่าอัลฟาที่ได้เท่ากับ 0.85 แสดงถึงระดับความคงที่ของแบบสอบถาม โดยมีค่าระหว่าง $0 \leq \alpha \leq 1$ ซึ่งหากค่าที่ได้ใกล้เคียง 1 มากแสดงว่ามีระดับความเชื่อมั่นสูงและสามารถนำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

4. ผู้วิจัยจัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ลงใน Google Form แล้วนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจริงต่อไปโดยผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบสอบถามมาประมวลผลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics Analysis)

ข้อมูลในส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และแหล่งที่มาของรายได้ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)

ข้อมูลในส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มวัยทำงาน เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร ทำการวิเคราะห์โดยใช้สถิติหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) มาวิเคราะห์แปลความหมายจากระดับความคิดเห็นหรือระดับปฏิบัติของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบมาตราอัตรภาคชั้น (Interval scale) จากนั้นผู้วิจัยได้แปลความหมายของมาตราวัดใหม่ เนื่องจากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามในแต่ละระดับมีจำนวนน้อย จึงได้ทำการแบ่งมาตราวัดออกเป็น 3 ระดับ คือ

ระดับ 3 หมายถึง มีความเห็นว่าปัจจัยดังกล่าวมีผลต่อพฤติกรรมในการวางแผนทางการเงินมาก (รวมระดับ 4 และ 5 เข้าด้วยกัน)

ระดับ 2 หมายถึง มีความเห็นว่าปัจจัยดังกล่าวมีผลต่อพฤติกรรมในการวางแผนทางการเงินปานกลาง (เลือกตอบระดับ 3)

ระดับ 1 หมายถึง มีความเห็นว่าปัจจัยดังกล่าวมีผลต่อพฤติกรรมในการวางแผนทางการเงินน้อย (รวมระดับ 1 และ 2 เข้าด้วยกัน) โดยนำคะแนนมาแบ่งเป็นช่วงเท่าๆ กันตั้งแต่ 1-3 คะแนน จำนวน 3 ชั้น โดยมีความกว้างเท่ากับ 0.66 คะแนน

$$\begin{aligned} \text{จากสูตร ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ \text{แทนค่าในสูตร จะได้} &= \frac{3 - 1}{53} \\ &= 0.66 \end{aligned}$$

ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง มีความเห็นว่าปัจจัยดังกล่าวมีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีความเห็นว่าปัจจัยดังกล่าวมีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีความเห็นว่าปัจจัยดังกล่าวมีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีความเห็นว่าปัจจัยดังกล่าวมีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีความเห็นว่าปัจจัยดังกล่าวมีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินน้อยที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.00 หมายถึง ปัจจัยดังกล่าวมีผลต่อพฤติกรรมในการวางแผนทางการเงินมาก

คะแนนเฉลี่ย 1.67 – 2.33 หมายถึง ปัจจัยดังกล่าวมีผลต่อพฤติกรรมในการวางแผนทางการเงินปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.66 หมายถึง ปัจจัยดังกล่าวมีผลต่อพฤติกรรมในการวางแผนทางการเงินน้อย

ข้อมูลในส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของของกลุ่มวัยทำงานเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร ทำการวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics)

การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics Analysis) เป็นสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ผู้วิจัยได้เลือกใช้ การทดสอบแบบ ไคสแควร์ (Chi-Square Test) เพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยนี้

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics Analysis) เป็นค่าสถิติพื้นฐานที่ใช้วิเคราะห์บรรยายข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติ ดังนี้

1.1 การแจกแจงความถี่ (Frequency) คือ การจัดข้อมูลเป็นกลุ่ม โดยการทำตารางแจกแจงความถี่

1.2 การหาค่าร้อยละ (Percentage)

1.3 การหาค่าเฉลี่ย (Mean)

1.4 การหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. สถิติที่ใช้หาคุณภาพของแบบสอบถาม เป็นสถิติที่ใช้เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability of test) โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์ อัลฟาของครอนบัค (Cronbach's alpha coefficient) เพื่อทดสอบความน่าเชื่อถือของแบบสอบถาม ค่า α ที่ได้จะแสดงถึงระดับความคงที่ของแบบสอบถาม โดยมีค่าระหว่าง $0 \leq \alpha \leq 1$ ซึ่งหากค่าที่ได้ใกล้เคียง 1 มากแสดงว่ามีระดับความเชื่อมั่นสูง และสามารถนำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ผู้วิจัยได้เลือกใช้ การทดสอบแบบไคสแควร์ (Chi-Square Test)

สรุปผลการศึกษาวิจัย (Summary or Conclusion)

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยสามารถนำมาสรุปผลเพื่อให้สอดคล้องตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลของการวิจัยปัจจัยส่วนบุคคลพบว่าจำนวนร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 400 คน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นหญิง จำนวน 255 คน คิดเป็นร้อยละ 63.75 และเพศชาย จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 36.25 ตามลำดับ มีอายุส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 34 ปีขึ้นไป มีจำนวนทั้งสิ้น 109 คน คิดเป็นร้อยละ 27.25 รองลงมาได้แก่ช่วงอายุ 22-25 ปี ,ช่วงอายุ 26-29 ปี และช่วงอายุ 30-33 ปี คือคิดเป็นร้อยละ 25,24 และ ร้อยละ 23.75 ตามลำดับ สถานภาพส่วนใหญ่โสดมีจำนวนทั้งสิ้น 225 คน คิด เป็นร้อยละ 56.25 รองลงมาได้แก่สถานภาพสมรสและหย่าร้าง ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 38.75 และร้อยละ 5 ตามลำดับ ระดับการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับปริญญาตรีมีจำนวนทั้งสิ้น 232 คน คิดเป็นร้อยละ 58 รองลงมาได้แก่ปริญญาโท ต่ำกว่าปริญญาตรี และปริญญาเอก ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 23.25 ,16 และ 2.75 ตามลำดับ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนส่วนใหญ่อยู่ที่ 15,001 - 20,000 บาท มีจำนวนทั้งสิ้น 133 คน คิดเป็นร้อยละ 33.25 รองลงมาได้แก่ 20,001-25,000 บาท,ตั้งแต่ 30,001 บาทขึ้นไป 25,001- 30,000 บาท และต่ำกว่า 15,000 บาท ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 24.75, 23.50, 14.50 และ 4.00 ตามลำดับ และแหล่งที่มาของรายได้ส่วนใหญ่มาจากเงินเดือนมีจำนวนทั้งสิ้น 317 คน คิดเป็นร้อยละ 79.25 รองลงมาได้แก่ธุรกิจส่วนตัว ลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และอื่นๆซึ่งคิดเป็นร้อยละ 24.00, 12.50, 7.75, และ 1.75 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มคนวัยทำงานเขตห้วยขวาง

กรุงเทพมหานคร

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มคนวัยทำงานเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มคนวัยทำงานเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานครในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.64 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะเลือกตอบในด้านปัจจัยอื่นๆมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.79 รองลงมาได้แก่ด้านภาวะทางเศรษฐกิจ และ ความรู้ความเข้าใจใน เรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลซึ่งมีอิทธิพลในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.64 และ 2.51 ตามลำดับ

ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มคนวัยทำงานเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานครใน ด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นในเรื่องตามปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มคนวัยทำงานเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานครในด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ในระดับความสำคัญมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.51 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.75 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในเรื่องความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล พื้นฐานมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือความรู้ความเข้าใจด้านกระบวนการในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล และ

ความรู้ความเข้าใจในการนำแผนทางการเงินส่วนบุคคลมาปฏิบัติ ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.53,2.51 และ 2.49 ตามลำดับ และระดับความสำคัญอยู่ที่มาก

ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มคนวัยทำงานเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานครในด้านภาวะเศรษฐกิจที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นในเรื่องตามปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มคนวัยทำงานเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานครในด้านภาวะเศรษฐกิจที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินในระดับความสำคัญมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.64 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.58 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เข้าใจและยอมรับการเกิดโรคระบาดมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือเข้าใจและยอมรับอัตราดอกเบี้ยในท้องตลาด และเข้าใจและยอมรับอัตราเงินเฟ้อ ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.86,2.56 และ 2.49 ตามลำดับ และระดับความสำคัญอยู่ที่มาก

ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มคนวัยทำงานเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานครในด้านปัจจัยอื่น ๆ ที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นในเรื่องตามปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มคนวัยทำงานเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานครในด้านปัจจัยอื่น ๆ ที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินในระดับความสำคัญมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.79 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.49 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ปัจจัยด้านสถานการณ์การเมืองภายในประเทศมีผลต่อการวางแผนการเงินมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ Lifestyle วิถีในการดำเนินชีวิตมีผลต่อการวางแผนทางการเงิน การเข้าใจและยอมรับสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงิน และความเข้าใจและยอมรับสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงิน ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.90,2.78,2.74 และ 2.73 ตามลำดับ และระดับความสำคัญอยู่ที่มาก

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มวัยทำงาน เขตห้วยขวางกรุงเทพมหานครการวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)

แจกแจงช่องทางการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีช่องทางการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคลโดยการวางแผนด้วยตนเองมีจำนวนทั้งสิ้น 325 คน คิดเป็นร้อยละ 81.25 รองลงมาได้แก่ การวางแผนผ่านบริการที่ปรึกษาด้านวางแผนทางการเงินขององค์กรต่างๆและวางแผนผ่านบริษัทที่ให้บริการด้านที่ปรึกษาทางการเงินโดยเฉพาะซึ่งคิดเป็นร้อยละ 10.75 และ 8.00 ตามลำดับ

แจกแจงวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อควบคุมสถานะทางการเงิน และป้องกันเหตุการณ์ต่างๆที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตที่คาดไม่ถึง มีจำนวนทั้งสิ้น 168 คน คิดเป็นร้อยละ 42.00 รองลงมาได้แก่การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อให้มีควบคุมสถานะทางการเงินและป้องกันไม่ให้เกิดภาระหนี้สินที่มากเกินไป การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อเพื่อให้มีคุณภาพชีวิตทั้งก่อนและหลังเกษียณดีขึ้น การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น เพื่อการศึกษา เพื่อสิทธิประโยชน์ ทางภาษี เช่น เพื่อการศึกษา เพื่อสิทธิประโยชน์ทางภาษี และอื่นๆซึ่งคิดเป็นร้อยละ 24.75, 24.00,9.00 และ 0.25 ตามลำดับ

แจกแจงกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในระยะยาว (ระยะเวลามากกว่า 5 ปี) มีจำนวนทั้งสิ้น 269 คน คิดเป็นร้อยละ 67.25 รองลงมา ได้แก่ระยะกลาง (ระยะเวลามากกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 5 ปี) และระยะสั้น (ระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี) ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 28.00 และ 4.75 ตามลำดับ

แจกแจงรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลโดยเน้นความมั่นคงทางการเงิน มีจำนวนทั้งสิ้น 234 คน คิดเป็นร้อยละ 58.50 รองลงมานั้นคือการสร้างความมั่งคั่งหรืออิสรภาพทางการเงิน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 41.50

แจกแจงบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างพบว่า บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คือ ตนเองมีจำนวนทั้งสิ้น 208 คน คิดเป็นร้อยละ 52.00 รองลงมาได้แก่คนใน ครอบครัว ผู้เชี่ยวชาญที่ให้คำปรึกษาและเพื่อนซึ่งคิดเป็นร้อยละ 44.00, 3.50 และ 0.50 ตามลำดับ

การอภิปรายผลการศึกษาวิจัย (Discussion of the results)

โดยผู้วิจัยสามารถนำมาอภิปรายผลเพื่อให้สอดคล้องตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 จากผลการศึกษาข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุส่วนใหญ่อยู่ที่ 34 ปีขึ้นไป สถานภาพโสด ระดับการศึกษาอยู่ที่ปริญญาตรี รายได้เฉลี่ยอยู่ที่ 15,001-20,000 บาท แหล่งที่มาของรายได้จะมาจากเงินเดือนส่วนใหญ่และธุรกิจส่วนตัวซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับงานวิจัยของ วลัย โสดาทิพย์พรชัย (2563) ที่ทำการศึกษารื่อง “การวางแผนทางการเงินที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตที่ดีตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของ ประชาชนชุมชน ตลาดน้อย กรุงเทพมหานคร” พบว่า กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้จะมีทั้งเพศ ชายและเพศหญิงซึ่งประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชนในกรุงเทพมหานคร

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มคนวัยทำงานเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานครพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มคนวัยทำงานเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานครในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะเลือกตอบในด้านปัจจัยอื่น ๆ มากที่สุดรองลงมาได้แก่ด้านภาวะทางเศรษฐกิจ และความรู้ความเข้าใจใน เรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลซึ่งมีอิทธิพลในระดับมาก

จำแนกตามปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มคนวัยทำงานเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานครใน ด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล พบว่ากลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในเรื่องความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลพื้นฐานมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือความรู้ความเข้าใจด้าน กระบวนการในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล และความรู้ความเข้าใจในการนำแผนทางการเงินส่วนบุคคลมา ปฏิบัติและระดับความสำคัญอยู่ที่มาก

จำแนกตามปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มคนวัยทำงานเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานครในด้านภาวะเศรษฐกิจที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงิน ตามแนวคิดของ ศิรินุช อินละคร(2548) กล่าวว่า “ในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลนอกจากจะต้องคำนึงถึง ช่วงอายุของคุณแล้ว ยังต้องคำนึงถึงปัจจัยทางเศรษฐกิจ

ต่างๆอีกด้วย โดยปัจจัยทางเศรษฐกิจที่สำคัญที่ต้องคำนึงถึงได้แก่ เงินเพื่อ การใช้จ่ายของผู้บริโภค และอัตราดอกเบี้ย” พบว่ากลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญในระดับมากในเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มคนวัยทำงานเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานครในด้านภาวะเศรษฐกิจ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เข้าใจและยอมรับการเกิดโรคระบาดมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือเข้าใจและยอมรับอัตราดอกเบี้ยในท้องตลาด และเข้าใจยอมรับอัตราเงินเฟ้อ มีระดับความสำคัญอยู่ที่มาก

จำแนกตามปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มคนวัยทำงานเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานครในด้านปัจจัยอื่นๆที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินในระดับความสำคัญมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คิดว่าปัจจัยด้านสถานการณ์การเมืองภายในประเทศมีผลต่อการวางแผนการเงินมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ Lifestyle วิถีในการดำเนินชีวิตมีผลต่อการวางแผนทางการเงิน การเข้าใจและยอมรับสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงิน และความเข้าใจและยอมรับสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินซึ่งระดับความสำคัญอยู่ที่มาก

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มวัยทำงาน เขตห้วยขวางกรุงเทพมหานคร การวิเคราะห์ช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคลโดยการวางแผนด้วยตนเอง รองลงมาได้แก่ การวางแผนผ่านบริการที่ปรึกษาด้านวางแผนทางการเงินขององค์กรต่างๆและวางแผนผ่านบริษัทที่ให้บริการด้านที่ปรึกษาทางการเงินโดยเฉพาะซึ่งเป็นไปตามงานของ ดร.กฤษฎา เสกตระกูล (ตีพิมพ์ลงวารสารสถาบันวิชาการป้องกันประเทศ ฉบับเดือนกุมภาพันธ์ - พฤษภาคม 2553) “การวางแผนการเงินส่วนบุคคล คือการทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการดำเนินชีวิต (life goals) ของบุคคลโดยผ่านการบริหารและการวางแผนทางการเงิน”

การวิเคราะห์วัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อควบคุมสถานะทางการเงิน และป้องกันเหตุการณ์ต่างๆที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตที่คาดไม่ถึง รองลงมาได้แก่การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อให้มีควบคุมสถานะทางการเงินและป้องกันไม่ให้เกิดภาระหนี้สินที่มากเกินไป การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อเพื่อให้มีคุณภาพชีวิตทั้งก่อนและหลังเกษียณดีขึ้น การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น เพื่อการศึกษา เพื่อสิทธิประโยชน์ ทางภาษี เช่น เพื่อการศึกษา เพื่อสิทธิประโยชน์ทางภาษี และอื่นๆ

การวิเคราะห์กรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ตามแนวความคิดของ ศิรินุช อินละคร(2548) กล่าวว่า” การกำหนดเป้าหมายทางการเงินอาจกำหนดตามระยะเวลา ได้แก่ เป้าหมายทางการเงินระยะสั้นและเป้าหมายทางการเงินระยะยาว” พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในระยะยาว (ระยะเวลามากกว่า 5 ปี) รองลงมา ได้แก่ระยะกลาง (ระยะเวลามากกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 5 ปี) และระยะสั้น (ระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี)

การวิเคราะห์รูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลโดยเน้นความมั่นคงทางการเงิน รองลงมาเน้นที่การสร้างความมั่งคั่งหรืออิสรภาพทางการเงิน

การวิเคราะห์บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างพบว่า บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คือ ตนเอง รองลงมาได้แก่คนใน ครอบครัว ผู้เชี่ยวชาญที่ให้คำปรึกษาและเพื่อน

จากผู้ตอบแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มวัยทำงาน เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับงานสำรวจของธนาคารแห่งประเทศไทย, 28 ตุลาคม 2564 “เรื่อง ผลการสำรวจทักษะทางการเงินของไทย (Financial Literacy) ปี 2563 และการดำเนินงานด้านการส่งเสริมความรู้ทางการเงินของ ธปท คริวเรือน เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาทักษะทางการเงินของคนไทย และสร้างภูมิคุ้มกันทางการเงินที่ดี”

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย (Implications)

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มวัยทำงาน เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 สถาบันการเงินและหน่วยงานด้านสื่อสารเศรษฐกิจสามารถนำผลการวิจัยนี้ไปใช้ในการวางแผนการให้ความรู้แก่ประชาชนด้านการวางแผนการเงินส่วนบุคคล

1.2 สถาบันการศึกษา ผู้สอนสามารถนำผลการวิจัยนี้ไปใช้บูรณาการกับการเรียนการสอนในรายวิชาการวางแผนการเงินส่วนบุคคล

1.3 หน่วยงานภาครัฐ / สถาบันทางการเงิน ควรมีมาตรการต่างๆ ที่เป็นแรงจูงใจให้ประชาชนเป็นประโยชน์ของการวางแผนทางการเงิน และการออมเงิน ได้แก่การให้ความรู้ด้านบัญชีรายรับ - รายจ่ายของตนเองและครอบครัว เพื่อให้มีแนวทางในการประหยัดและเก็บออมเงินได้เพิ่มมากขึ้น

ข้อจำกัดในงานวิจัยและงานวิจัยในอนาคต (Limitations and Future Research)

การศึกษาวิจัยนี้ผู้วิจัยต้องการศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มวัยทำงาน เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานครโดยผลจากการศึกษาข้อมูลเพื่อจะเป็นประโยชน์ต่อการ กำหนดแนวทางในการบริหารจัดการทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มประชาชนในกรุงเทพมหานคร และเพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้ที่จะทำการวิจัยในเรื่องที่เกี่ยวข้องนี้ในอนาคต